

Január 1-től tejtermelő gazdasággá alakulunk

A bácsalmási állami gazdaság január 1-től tejtermelő gazdasággá alakul. Ez a tény megváltoztatja a növénytermesztés jövővi tervét is. Eddig ugyanis csak a szalastakarmányszükségletet termeltük magunk, az abraktakarmányt központi készlethől kaptuk. A jövőben ezt is helyileg biztosítjuk.

Gazdaságunknak ezideig is 423 darabból álló tehenészele volt. Dolgozóink jelentős sikereket értek el. A borjúszaporítási terv teljesítéséért 15-16 dolgozónk kap 5-500 forint prémiumot. A tejtermelési verseny győztese 1000 forint prémiumban részesül. Mesterséges borjúnevelésben az utóbbi 4 hónap alatt egyetlen elhullás nem történt.

A párt- és kormányhatározat azonban parancsokan többre kötelezi gazdaságunkat. A nagyobb tejtermelés biztosítására selejteztük eddig is rendszeresen az alacsony termelésű állatokat, úgy, hogy a legalsó határ az 5 literes tejhozam jelenleg is. Most egy jelentős lépéssel továbbmegyünk. Pályamában van a törzskönyvezés, s ennekutána csak a 3000 literes átlagú teheneket hagyjuk állományban. A kiselejtezett jószágokat

a gazdaságon belüli fogyasztásra hízlaljuk meg. Ezzel egyidőben megalakítjuk a törzsalományt, amelyből a nagy tejhozamú utódokat szaporítjuk.

Örömmel olvastuk a határozatot, melynek egyik pontja szerint a fejők munkájának megkönnyítésére 1956 végéig legalább 500 termelőszövetkezetben és állami gazdaságban kell bevezetni a gépi fejést. Egy istállóknak jelenleg is fejőgéppel dolgozik — a határozat azonban lehetővé teszi majd a teljes gépesítést.

Borjúnevelésünket is továbbfejlesztjük. Irányt veszünk az eddiginél jobban a természetes tartásra. Nyáhe éjszakákon a növendékek jelenleg is szabadlevegőn, fűvelés karámban alszanak. A jövő évben több ilyen karámat építünk fel.

Gazdaságunknak jelentős — mintegy 2000 darabból álló — sertésállománya is van fehér hússertés-cornwall és mangalica keresztezés. A nyár folyamán már több termelőszövetkezetnek adtuk ezekből továbbtenyésztésre. A határozat értelmében sertésenyésztésünket is fejlesztjük, hiszen módunk van rá, hogy a gazdaságosság céljából a tehenészetrel összekapcsoljuk.

Gépállomási tanácsülés Tiszakécskén

GÉPÁLLOMÁSUNKON megtartottuk az idény befejezése után szokásos tanácsulást.

TALÁN AZZAL kezdeném, hogy sajnós, de gépállomásunkat eddig úgy ismerték a megyében, mint a legrosszabbakat egyikét. Ez az igazság. A legutóbbi tanácsülés azonban azt bizonyítja, hogy komoly javulás történt gépállomásunk munkájában.

KULIK ELVTÁRS, a gépállomás igazgatója beszámolójában elmondotta, hogy gépállomásunk őszi tervét 85 százalékosan teljesítette. Foglalkozott az azal, hogy a szövetkezetek nem biztosították a megművelésre kerülő területek időben való letakarítását és ezért elhúzódtak a vetésidőszakok és a vetés. Hiba volt a traktorosokról való gondoskodás körül is, mert a szövetkezetek csak hosszú idő után teljesítették a szerződésben vállalt kötelezettségeiket; a traktoros-szállásokról és a meleg ételről való gondoskodást. Beszélt arról is, hogy voltak a gépállomásunkon hanyag és rossz munkát végző traktorosok. Matuz Mihály például csak félig végezte el a munkát és otthagya a földet. Az ilyen emberek gonjták a munkafegyelmet.

AZ IGAZGATÓ beszámolója után értékelte az idény alkalmasságot, agrotechnikai eljárásokat. A terméseredmények világosan bizonyítják, hogy melyik termelőszövetkezet, hogy dolgozott ebben az évben. A ászlólaki Úttörő termelőszövetkezet ősziárpból 21 mázsa, tavaszibúzából 12 mázsa, tavaszibúzából 11 mázsa, rozsból 13 mázsa és kukoricából 24 métermázas átlagtermést ért el. Ezzel szemben a tiszakécskei Petőfi termelőszövetkezet ősziárpból 6, tavaszibúzából 3, rozsból 6 és fél, ősziárpból 8, kukoricából pedig 6-8

métermázas átlagtermést takarított be. A két termelőszövetkezet talajadottságai különbözőek ugyan, de a szervezettlen munka, a laza munkafegyelem is élesen megmutatkozik ezekben a számokban.

A BESZÁMOLÓT követő vitában többen felszólaltak. Varga elvtárs, az Úttörő termelőszövetkezet elnöke elmondotta, hogy náluk egy munkaegységre az idény 5 és fél kiló kenyérgabonát, 2 kiló kukoricát, fél kiló burgonyát és 15 deka cukrot adtak, azonban ezenkívül sok olyan juttatás van, amit itt nem sorolt fel. Pénzben átszámítva egy munkaegység értéke 30 forint. Elmondotta, hogy egyik taguk, névszerint Bagi József, aki negyedmagával dolgozott, kenyérgabonából 80 mázsát, árpból 15 mázsát, kukoricából 24 mázsát kapott, ezenkívül komoly mennyiségű cukorból és egyéb más terményből is részesült. Minden tag elégedett. Jövőre még többet akarnak termelni. Ehhez

azonban szükséges, hogy a gépállomás is több segítséget adjon különösen az aratáshoz és a növényápolási munkához.

HALUTKA ELVTÁRS, a lakiteleki Micsurin termelőszövetkezet elnöke szintén arról beszélt, hogy az aratás komoly probléma elé állítja majd a szövetkezeteket és a gépállomást egyaránt, mert a kenyérgabonavetések területén a tavalyhoz képest alaposan megnövekedett a jó fel kell tehát készülni az aratásra. A gépállomás gondoskodjon kellő számú aratógépről.

ÖSSZEFOGLALVA a gépállomás tanácsülés eredményeit, úgy érezzük, hogy nagy segítséget nyújt a jövővi munkánkhoz. Sok jó javaslat hangzott el, amelyből mindnyájan tanultunk, bízunk abban, hogy a jövővi eredmények értékelésénél nagyobb sikerekről számolhatunk be.

Kurucz József, vezető mezőgazdász, tiszakécskei gépállomás.

Gorjonác István visszatér a szövetkezetbe

Az elmúlt napokban küldöttség állított be a bajai járási tanácshoz. Hercegszántóról jött a Felszabadulás termelőszövetkezetből. Azt kérték: engedjék vissza közéjük egykori brigádvezetőjüket: Gorjonác Istvánt.

Gorjonác István egy éve dolgozik a járási tanács mezőgazdasági osztályán, mint kertészeti előadó.

Most örömmel, lelkesen és nagy tervekkel tér vissza a szövetkezetébe.

— Szívesen megyek vissza, hogy ott folytassam, ahol egy évvel ezelőtt abbahagytam a munkát. Az elmúlt egy év alatt sokat tanultam és azokat hasznosítani fogom. Amióta megtudtam, hogy visszahívtak, terveket készíték. Azt akarom, hogy a Felszabadulás a bajai járás első termelőszövetkezte legyen.

Nem szakadtam én el az elmúlt egy év alatt a szövetkezettől. Sűrűn ellátogattam hozzájuk. Tudom a hírbakat.

Pár nap még csak és újra otthon leszek. A legelső munka az lesz, hogy a szövetkezetben beverő, 150 holdra elegendő trágya mielőbb a földekre kerüljön. Szervezetebb kell tennünk a munkát, alkalmazni a fejlett agrotechnikai eljárásokat. Jövőre további 50 holdon gyümölcsösöt létesítünk. — Ebből mindjárt az első esztendőben 25 hold öntözött gyümölcsös lesz. Jonathán és Husvétit Rozmaring almafajtát termesztünk. Az

új telepítésű gyümölcsösben, amíg a fák el nem terebélyesednek, konyhakerti veteményeket is termesztünk. A meglévő gyümölcsös fát is meg kell ritkítani, mert sűrűn vannak ültetve s ez csökkent a bővebb termést.

Ilyen és hasonló tervekkel, tele örömmel és nagy munkakedvvel térek vissza a szövetkezetbe, hogy azt mához egy évre már mint példamutatót emleghesse mindenki járásszeret.

Több száz köbméter fa kerül termelésre a tél folyamán, mely bőségesen fedezi a tagok háztáji szükségleteit. Februárban trágya kihordását tervezte a csoport. De mintha ezzel a két feladattal kimerült volna a téli foglalkoztatás terve. Pedig bizonyára akadna még tennivaló több is, ha jól körülnéznénk. — Csak győzze kihasználni a csoport mindazokat a lehetőségeket, amelyek egy ilyen nagy, 2500 holdas gazdaságban kínálkoznak.

MARTONOSI ANTAL, a termelőszövetkezet fiatal elnöke elmondja, hogy nagy lehetőség van halastó létesítésére, akár 5 holdon is, de a földmunkálatokhoz nincs elegendő munkáskéz.

A CSOPORTBAN 116 család van. És vajjon, melyik család nem küldene egyetlen tagot sem a földmunkálatok elvégzéséhez ha megtudják, hogy a halastó építésével, hacsak hirtelen számítjuk is — jövőre mintegy 100 ezer forinttal növekedhet a termelőszövetkezet bevétele?

VAGY A TÉL FOLYAMÁN a csoport háziasszonyai, fiatal leányai kukorica csuhelyből — amit jelenleg az állatokkal etetnek meg — lábtörőket, házipapucsokat készíthetnének, amit jó áron lehet értékesíteni a piacon.

EZENKIVÜL A TELET szakmai ismeretek szerzésére és tanulásra is felhasználhatják a csoport tagjai, ami a jövővi terméseredményekben érezteti majd hatását. Ezért bátrabban lássanak hozzá a tagok a téli tervek elkészítéséhez, hisz azok mind az 6 jobblétüket, jövővi magasabb jövedelmük forrását jelentik.

Tanya i beszélgetés

Egyszerű kis tanyában lakik Vincze Pál, az alig több, mint 2-éve alakult Balotaszállás községtől 10 kilométerre. Negyven év körül, fúrge mozdulatú, örökké foglalatostkodó ember. Ez meglátszik a házatáján is. Minden rendben van itt. Frissen söpört udvar. A végében, mint sámarra fésült szöke gyermeknek — kizlak nyújtózkodnak. Az istállóból kibállatszik a szénátropogató állatok nesze.

— Hát bizony — kezdi a szót Vincze Pál — itt éldeglünk mi. Távol a várostól, messze a községtől. — De egy mozdulattal kitarva

az útbaeső kamrajtót, frissen tisztított motorkerékparat mutat. Nem is olyan régen hozhaták ki az üzletből. — Ez a kis Csepel azért csakhamar legyűri a távolságot. Most már könnyű eljutni látogatónak akár a legtávolabbi rokonig is, aki Solt-vadkertben lakik.

Aztán ehaligat. Néhány pillanattal esőnd van a kis szobában, ahová beszelgetés közben toppantunk be. A esőndet a szobában üldögélő Ficsur bácsi, az öreg juhász tőri meg:

— Cudar egy idő van. Ha hamarosan tem esik hó, ve szélben lesz a jó-

vővi termés. — Igen bizony. — Mégis csak az járt jól, aki idejekorán elvetette az ősziakat, mert legalább azt nem pusztította el a szárazság. — Hogy, hogy nem — az igazat megvallva — egy kicsit én is megkéstem a rozsszal. Amikor kikelt, bizony olyan volt, mint a kevésségű vénember — teszi hozzá Vincze Pál.

Úgy beszél Vincze gazda, mintha a tanya körül 7 hold földesken kívül talán semmi nem lenne. olyan érdekes, fontos ezen a világon. Így a beszélgetés továbbra sem folyik másról, mint a földről. A gazda-

ságról. Valami láthatatlan erő, valami biztos cél táplálja azokat a reményeket, terveket, amelyek ebben a kis tanyában is megszülettek.

Vincze régi közmondást eleveníti fel: — a parasztot csak a remény táplálja. — De ehhez még most hozzájön valami: a sok segítség, az a biztos tudat, hogy érdemes reménykedni, tervezni, dolgozni.

— Az én földem olyan — mondja a gazda — hogy legalább minden második évben meg kell trágyázni. Eddig azonban erre nem került sor, mert kevés volt az állat-

tanya körül. De az állam segített. Csökkent a beadásunk. 250 forinttal kevesebb lett a jövedelemadónk. Meg még sok egyéb teszi könnyebbé a gazdálkodást.

És Vincze Pál okos, jó gazda módjára él is a kedvezményekkel. Elmondja: — Egy hold szőlőm mellé jövőre újabb fél holdat telepíttek. A házkörű állatállományba pedig szerzek még egy tehenet és egy lovat. Jövőre 5 malacot hízlalok meg az idei kettő helyett. Erre már most megtartottam 5 hónapos süldeket.

— De kell egy anyakoca is — fi-

gyelmeztetni a felesége. — Jövőre az istállótrágya mellé műtrágyát is használnak — folytatja terveit a gazda. — Úgy hallottam, hogy a Petőfi termelőszövetkezetben is jobb a termés azóta, hogy műtrágyával is meyszóráják rendszeresen a földet.

A szűkszavú Ficsur bácsi csak bólogat és magael meredve, gondolkodva eregeti pipájából a füstöt. Olyan fajta ember, aki szászor is megrágya a szót, mielőtt ki mondja. Inkább kemény mozdulattal nyúl a pohár után, hogy ezekre a szép tervekre kocintson egyet a háziakkal.